

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัจจุบัน

มะม่วง (*Mangifera indica L.*) เป็นไม้ผลทางเศรษฐกิจที่สำคัญชนิดหนึ่งของประเทศไทย เกษตรกรไทยนิยมปลูกเป็นการค้ามากที่สุด มีพื้นที่ปลูกคิดเป็นร้อยละ 23 ของพื้นที่ปลูกไม้ผล ทั้งหมดของประเทศไทย พันธุ์ที่นิยมปลูกเพื่อการส่งออก ได้แก่ พันธุ์น้ำดอกไม้ แراق หนังกลางวัน และโขคอนันต์ คิดเป็นมูลค่าถึง 201 ล้านบาท ตลาดต่างประเทศที่สำคัญ ได้แก่ มาเลเซีย สิงคโปร์ ช่องกง จีน ไต้หวัน และญี่ปุ่น เป็นต้น จากข้อมูลของสำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย พบว่า ปัจจุบันการส่งออกมะม่วงมีสาเหตุสำคัญ 2 ประการ ได้แก่ มะม่วงไทยมีความสามารถในการ แข่งขันด้านการตลาดค้า เนื่องจากปริมาณผลผลิตที่มีคุณภาพสูงมีปริมาณน้อย และมีคุณภาพไม่ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดต่างประเทศ (กาญจนฯ, 2543; อภิษัย, 2545) เนื่องจากประเทศไทย ไม่มีพันธุ์มะม่วงนานาสายพันธุ์โดยแต่ละสายพันธุ์มีการใช้ประโยชน์แตกต่างกันไป แต่ไม่มีพันธุ์ที่ใช้ประโยชน์ได้ครบถ้วน บริโภคสดและแปรรูปสมบูรณ์แบบในพันธุ์เดียว ตัวอย่างเช่น พันธุ์ เพียงสวย ใช้บริโภคผลเดียว ครองบริโภคผลสุกกันข้าวเหนียว แครบบริโภคผลเด็บบันน้ำปลาหวาน เป็นต้น เมื่อ พิจารณาประเทศไทยที่ผลิตมะม่วงเพื่อส่งออกตลาดต่างประเทศ เช่น ฟิลิปปินส์มีมะม่วงพันธุ์カラนา瓦 ที่ใช้ประโยชน์ได้ทั้งการแปรรูป บริโภคสด และส่งออก ประเทศไทยฟิลิปปินส์จึงสามารถหันมาให้ มะม่วงเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศไทยได้ เช่น สามารถส่งออกไปประเทศไทยญี่ปุ่น ได้มากกว่าปีละ 6,000 ตัน สำหรับมะม่วงพันธุ์มหาชนกมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและมีสมบัติที่ดี ซึ่งน่าจะเป็นพันธุ์ ที่พัฒนาให้เป็นมะม่วงสำหรับส่งออกของประเทศไทยได้รับงบประมาณ (เปริเมรีและธนากร, 2546)

มะม่วงพันธุ์มหาชนกเป็นมะม่วงที่ได้จากการผสมระหว่างมะม่วงพันธุ์ชันเซหกับมะม่วง พันธุ์หนังกลางวัน (มนตรี, 2542) โดยถัดขยายและประจามพันธุ์ของมะม่วงมหาชนกโดยทั่วไปมีดังนี้ (รีและเปริเมรี, 2542; ราชชัยและศิริพร, 2542; กาญจนฯ, 2543)

1. ในเมืองนาคใหญ่ หนา ในอ่อนนีสีแดง ปลายใบแหลม ในแก่เมล็ดเขียวเข้ม
2. ลำต้นแข็งแรง ผุ่มใหญ่ กิ่งอ่อนใบใหญ่ ข้อมูล

จะได้รับการยอมรับจากตลาดทั่วโลกในและต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ทั้งที่บริโภคผลิตภัณฑ์และแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ (อัจฉรา, 2542; พิพิธภัณฑ์และคณะ, 2543; หนังสือทัช, 2544) เนื่องจากมีคุณสมบัติเด่น คือ มีการติดผลิตขนาดของผลไม้ความสม่ำเสมอ (uniformity) ตีผิวสว่างงาน กลืนและรสชาติหวานอมเปรี้ยว เปลือกหนาทำให้ทานทานต่อการบนส่าง และทนโรค ซึ่งเป็นเอกลักษณ์สำคัญ และนำไปเปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อเพิ่มนุ่มลักษณะของผลิตภัณฑ์และข้อด้อยการเก็บรักษา เช่น เนื้อมะม่วงแห้งเชือกแข็ง และน้ำมะม่วงพร้อมดื่ม ซึ่งมะม่วงพันธุ์นี้สามารถพัฒนาให้เป็นสินค้าหลักได้ทั้งที่ขายในรูปผลสด ภาษาในประเทศไทย ส่งออกในรูปผลสด และเปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ส่างไปขายยังตลาดต่างประเทศ (มณฑาพิพิธ์และคณะ, 2543; นิบทา, 2546; ประธานรัฐและนานากร, 2546) เพื่อให้ได้วัตถุคุณที่มีคุณภาพ และปลอดภัยเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค จึงควรมีการศึกษาถึงวิธีการเก็บรักษา อาชีวการเก็บรักษา และการเปลี่ยนแปลงคุณภาพทั้งในด้านสี กลิ่น รสชาติ และคุณค่าทางโภชนาการระหว่างการเก็บรักษาเนื้อมะม่วงสุกแห้งเชือกแข็ง เพื่อให้เป็นวัตถุคุณในรูปเนื้อมะม่วงสุกแห้งเชือกแข็งที่มีคุณภาพ ไกด์คิบงกับเนื้อมะม่วงสุก

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันของการผลิตเนื้ออะม่าร์งสูกแซ่บเยือกแข็งเมื่อเก็บรักษาไว้เป็นเวลานาน คือ การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพและทางเคมี การสูญเสียคุณค่าทางโภชนาการ และการเปลี่ยนแปลงของสารตัว เช่น การเกิดสีน้ำตาลของเนื้อผลไม้ ซึ่งจะมีอนไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงนี้ 2 ชนิด คือ โพลีฟินอลออกซิเดส และเปอร์ออกซิเดส หากขับย้งการทำงานของเอนไซม์ทั้งสองชนิดนี้ได้จะช่วยลดการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้โดยเฉพาะปฏิกิริยาทางเคมีในเนื้ออะม่าร์ง (Britton and Homero-Mendez, 1997) เช่น การขับย้งการทำงานของเอนไซม์เปอร์ออกซิเดสจะช่วยลดการสูญเสียสารแครอทีนอยด์ (carotenoids) ในเนื้ออะม่าร์งได้ (รุจิกรัตน์, 2546; Lisiewska and Kmiecik, 2000) แต่ขังไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางชีวเคมี เช่น กิจกรรมของเอนไซม์บางชนิด และปริมาณสารแครอทีนอยด์ระหว่างการเก็บรักษาเนื้ออะม่าร์งสูกพันธุ์มหานคร เพื่อเป็นข้อมูลในการเก็บรักษานีืออะม่าร์งสูกหันชั้นแซ่บเยือกแข็ง และเป็นข้อมูลทางโภชนาการเกี่ยวกับปริมาณของสารแครอทีนอยด์ สารแครอทีน และเบต้า-แคโรทีน ซึ่งเป็นสารต้านออกซิเดชันและสามารถเปลี่ยนเป็นวิตามินเอได้ในร่างกาย เพย์เพร์แก๊สบาร์โภค ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้ผู้บริโภคสนใจบริโภคเนื้ออะม่าร์ง ทั้งนี้อะม่าร์งสูกและผลิตภัณฑ์อะม่าร์งมากขึ้น ในการกระตุ้นความต้องการของอะม่าร์งทำให้ไม่เกิดปัญหาผลิตผลมีราคาตกต่ำ และไม่เกิดปัญหาในเรื่องของปริมาณอะม่าร์งที่ผลิตได้ในแต่ละปี เนื่องจากชาวสวนที่ปลูกอะม่าร์งมีความมั่นใจว่าจะไม่มีปัญหารื่องของการขาดผลอะม่าร์งขาดทุน จึงได้ผลิตผลที่สม่ำเสมอเป็นไปตามความต้องการของตลาด

1.2 วัตถุประสงค์

- 1 ศึกษาวิธีการขับย้งกิจกรรมของเอนไซม์เปอร์ออกซิเดสในเนื้ออะม่าร์งสูกพันธุ์มหานครก่อนนำไปแซ่บเยือกแข็ง
- 2 ศึกษาปริมาณสารแครอทีนอยด์และแคโรทีนทั้งหมดระหว่างการเก็บรักษานีืออะม่าร์งสูกพันธุ์มหานครแบบแซ่บเยือกแข็ง
- 3 ศึกษาการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมเอนไซม์เปอร์ออกซิเดสและโพลีฟินอลออกซิเดสระหว่างการเก็บรักษานีืออะม่าร์งสูกพันธุ์มหานครแบบแซ่บเยือกแข็ง
- 4 ศึกษาคุณภาพทางจุลินทรีย์และประสาทลัมพ์ของเนื้ออะม่าร์งสูกพันธุ์มหานครแซ่บเยือกแข็ง ภายหลังการเก็บรักษานาน 6 เดือน

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ทราบวิธีการทำ pre-treatment เนื่องจากมีสุกพันธุ์มหานครก่อนนำไประเข้าร่องฟันเพื่อขับยุงกิจกรรมของเอนไซม์เปอร์ออกซิเดส และทราบการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมเอนไซม์เปอร์ออกซิเดส โพลีฟีโนอลออกซิเดส ปริมาณแคลโรทินอยค์และแคลโรทินทั้งหมด รวมทั้งผลกระทบต่อกุณภาพของเนื้อมะม่วงสุกพันธุ์มหานครระหว่างการเก็บรักษาแบบแช่เยือกแข็ง

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ

ตอนที่ 1 ศึกษาวิธีการขับยุงกิจกรรมของเอนไซม์เปอร์ออกซิเดส ในผลมะม่วงสุกพันธุ์มหานครก่อนนำไปแช่เยือกแข็ง

ตอนที่ 2 ศึกษาการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมของเอนไซม์เปอร์ออกซิเดส โพลีฟีโนอลออกซิเดส ปริมาณแคลโรทินอยค์และแคลโรทินระหว่างการเก็บรักษาเนื้อมะม่วงสุกพันธุ์มหานครแบบแช่เยือกแข็ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved